

I øvrigt skal jeg takke for debatten, og jeg ser frem til et ordentligt udvalgsarbejde.

(Kort bemærkning).

Pia Larsen (V):

Jeg er meget ked af fru Anne Baastrups ord om, at Venstre synes, det er i orden, at arbejdsgiverne skalter og valter med medarbejderne, eller det var måske mest med kvinderne.

Jeg er glad for, og Venstre er glad for, at vi har en lov om lige løn for lige arbejde. Vi er også glade for, at vi har en lov, der forbyder diskriminering i forbindelse med graviditet og barsel, og en lov, der forbyder sexchikane, og vi har formentlig også andre love, som jeg ikke kan huske her på stående fod. Og alle de love er med til at sikre, at hvis kvinderne bliver diskrimineret med ligeløn og i forbindelse med graviditet og barsel osv., kan der falde dom, der giver dem en erstatning.

Men hvis vi går meget videre, bliver det sådan, at arbejdspladserne ikke ønsker at ansætte kvinder, fordi der er for meget bøvvl med at ansætte kvinder. Ikke på grund af kvinderne selv ud fra en individuel betragtning, men fordi vi her fra Folketinget gør det umuligt at have arbejdskraft, der samtidig er i stand til at udvise en vis form for fleksibilitet. Så det var det, jeg sagde om at gøre kvinderne en bjørnetjeneste: at vi skal lade udviklingen ske på arbejdspladserne og i hjemmene og lade kvinderne selv stå for det her, for det kan de faktisk godt.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil godt betro fru Pia Larsen, at hvis Ligestillingsrådet bliver nedlagt eller får færre muligheder for at indsamle oplysninger om ligeløn og for hele tiden at sætte fokus på, hvordan kvindernes situation er på arbejdsmarkedet, forsvinder kvindernes mulighed for at få den tilstrækkelige viden til at tage sagen i egen hånd. Forudsætningen for, at man kan gøre noget, er, at man kan se, hvilke instrumenter der er. Det er lige præcis det, fru Pia Larsen forhindrer med den holdning. Men det er rart at høre, at Venstre går ind for ligestillingslovgivning i øvrigt.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg vil lige få tid til endnu et hjertesuk.

Jeg ved godt, at journalisterne ligesom Tingets egne medlemmer udmærket kan sidde på

deres kontorer og følge debatten i højtaleren, men jeg konstaterer, at end ikke en kvindelig elev fra Ritzaus Bureau har fundet vej til presseløgen til denne debat, og jeg er villig til at indgå temmelig høje væddemål om, at der ikke kommer til at stå syv linjer i nogen avis i morgen om denne debat.

Og det er noget af det kedelige ved det. Så vigtig debatten er, aftvinger den alligevel ikke nogen interesse. Hvis der skulle være en enkelt journalist, der skulle sidde ved højtaleren og høre debatten, synes jeg, at man skulle tage det op på redaktionerne. Der bringes jo serier af artikler om ret mange emner, og det er kun fint, for det er med til at rejse debat, men denne her sag har nærmest ingen interesse.

Jeg tror altså, som jeg før var inde på på anden led, at løsningen ligger i hjemmene. Når man omsider indser, at mændene er lige så forpligtede over for de huslige problemer og opgaver, således at de ikke alene kan sidde og tænke på deres arbejdsopgaver, på deres erhverv, hvorimod vor mor må have sin hjerne og opmærksomhed ledt meget hen imod børn og husholdning, når vi en dag kommer på lige fod dér, kan problemet løses. Det bliver nok ikke i min levetid, men der er jo mange unge mennesker til stede i øjeblikket her i Tinget, og jeg håber for dem, at de må opleve det – men der er altså et langt stykke vej endnu.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Det Politisk-Økonomiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.